

[Socialministeren.]

op ad gennemførelsen af en så omfattende reform som bistandsloven – kan følgende oplyses:

Der blev i oktober kvartal 1975 for amtsankenævnene i alt indbragt ca. 2.000 sager. For den tilsvarende periode i 1976 androg tallet for bistandslovens vedkommende ca. 2.500 sager.

Efter bistandsloven kan socialministeriet ikke træffe afgørelse i enkeltsager om retten til en ydelse. I de tilfælde, hvor sådanne klager er sendt til ministeriet, har man derfor videresendt dem til rette klageinstans (amtsankenævn eller ankestyrelse).

Af *Mølgaard* (DR) til miljøministeren (27/7 77):

»Hvad agter ministeren at gøre for generelt at sikre, at fredningsbestemmelserne for danske naturområder bliver overholdt, og hvad agter ministeren specielt at foretage i anledning af afsløringen af, at lodsejere ved Vest Stadil fjord groft og konsekvent tilsidesætter de bestemmelser om minimumsvandstand i fjorden, som er indeholdt i den af overfredningsnævnet i 1974 stadfæstede fredningskendelse for området, og som lodsejere har modtaget millionbeløb i erstatning fra staten for at tåle?«

(Spm. nr. 425).

Begrundelse.

I tidsskriftet *Feltornitologen* nr. 2-77 har hr. Kjeld Hansen i en længere artikel nøje redegjort for og på forskellig vis dokumenteret, at lodsejere ved Vest Stadil fjord ved driften af en pumpestation groft og konsekvent tilsidesætter de bestemmelser om minimumsvandstand i Vest Stadil fjord, som er indeholdt i den i 1974 stadfæstede fredningskendelse for fjorden.

Vest Stadil fjord er rasteplads for titusinder af gæs, ænder og vadefugle på træk gennem Danmark og er derfor fuglemæssigt en lokalitet af stor international betydning. I sin anbefaling af fredningssagen i sin tid understregede vildtbiologisk station, at selv en ganske ringe sænkning af fjordens vandstand ville betyde en væsentlig reduktion af den frie vandflade i den lavvandede fjord til stor skade for fuglelivet. Det blev derfor i fredningskendelsen bestemt, at vandstanden i fjorden ikke måtte sænkes under ÷ 140 DNN (dansk normal nul). For denne og andre rådighedsindskrænkninger i fredningskendelsen modtog lodsejere ved fjor-

den knap 2 mill. kr. i erstatning fra staten, hvorved denne fredningssag blev en af Danmarks hidtil dyreste.

Ved en række aflæsninger af vandstandsmålene ved fjorden i vinter og forår 1977 har hr. Kjeld Hansen konstateret og dokumenteret, at lodsejere ved driften af pumpestationen konsekvent holder vandstanden 25-45 cm under det minimum, som kendelsen foreskriver. Henvendelser om sagen til overfredningsnævnet, fredningsplanudvalget for Ringkøbing amt, fredningsstyrelsen og Danmarks naturfredningsforening har afsløret, at vel er der tillagt visse fredningsmyndigheder en påtaleret i sådanne sager, men tilsyneladende hverken nogen tilsynspligt eller nogen påtalepligt. Til trods for, at fredningsplanudvalget gennem længere tid havde kendt til uregelmæssighederne, er der ikke sat stopper for lodsejernes overtrædelse af fredningsbestemmelserne, endsiage taget skridt til en rimelig strafforfølgning af de skyldige.

Samfundets almene interesse i en nøje overholdelse af de trufne fredningsbestemmelser for Danmarks resterende naturområder gør det uacceptabelt, at tilsyneladende ingen af den lange stribet af offentlige og halvoffentlige instanser ser sig i stand til på betryggende måde at sikre bestemmelsernes efterlevelse. Der synes derfor at være behov for et mere generelt ministerinitiativ på dette område.

Det støder dertil an mod retsbevidstheden, at Danmarks skatteydere efter at have udredt millionbeløb i erstatning til nogle større og mindre jordbesiddere for, at disse i almenhedens interesse må tåle visse rådighedsindskrænkninger på deres besiddelser, må være vidner til, at borgerne ikke opnår, hvad de så rundeligt har betalt for. Der synes derfor behov for, at ministeren i den konkrete sag søger statureret et eksempel på, at sådant snyderi imod almenheden ikke betaler sig.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (4/8 77):

Om den konkrete sag kan jeg oplyse, at den pågældende bestemmelse i fredningsnævnets kendelse, som er opretholdt ved overfredningsnævnets kendelse af 11. juni 1974 om fredning af arealer ved Vest Stadil fjord og på Husby Klit, har følgende ordlyd:

»Vandstandssænkning skal ikke være tilladt. Vandstanden i Vest Stadil fjords søndre dyb må ikke ved oppumpning sænkes under kote ÷ 140 DNN. Såfremt fastsættelse af en lavere